

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

Schedula Motus proprii super secunda dismembratione Jurisdictionis dictæ
Abbatiaë. 12. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

sona in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Ceterum per ea, quae in praesentibus innovando statuimus, non intendimus Taxam Abbatiae Farfensis, sive utriusque Monasterii praedictorum, in Libris Camerae Nostrae Apostolicae praenititam, ullatenus immitti, aut immutari debere.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae Confirmationis, Approbationis, Dis membrationis, Sejunctionis, Unionis, Annexionis, Incorporationis, Declarationis, Statuti, Decreti, Derogationis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae Millesimo septingentesimo quadragesimo septimo, Idibus Martii, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

J. Datarius. Pro D. Card. Passioneo.
Joannes Florius Substitutus.

VISA DE CURIA.
I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.
Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 11. Aprilis 1747.

Schedula motus proprii super secunda dis membratione Jurisdictionis dictae Abbatiae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu Proprio &c.

Procerium.

FTSI ea, quae a Nobis pro Pastoralis officii debito per Apostolicas nostras Literas optima ratione statuta sunt, matura prius consideratione, singulisque facti circumstantiis serio pensatis prodeant: Quia tamen nonnunquam evenit, ut aliae ejusdem facti circumstantiae, quae antea Nobis non innotuerant, subinde patefiant: Hinc est, quod, quum illae Nobis innotescunt, supplendo, vel immutando, aut ampliando ea, quae a Nobis antea sancta fuerant, de Apostolica nostra benignitate providere non detrectamus.

Cum itaque Nos aliis providere attendentes jurisdictionem quasi Episcopalem pro tempore existentis Abbatiae Commendatarii Monasterii Abbatiae nuncupati Sanctae Mariae Farfensis nullius Diocesis in districtu Urbis, Ordinis Sancti Benedicti, cui alterum Sancti Salvatoris Majoris nuncupatum annexum existit; ad plurimas Ecclesias, & non pauca loca extra proprium & particulare Territorium, ac intra fines Diocesis diversorum Episcoporum existentia, ex variis Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum concessionibus, late propagatam fuisse: Et ex hac nimis ampla ac sejuncta jurisdictionis extensione ea in Ecclesiastici regiminis administratione eatenus consequuta fuisse mala & inconvenientia, quae ob inferiorum Praelatorum in Loca, Ecclesias, & Personas intra aliarum Diocesium fines existentia activae jurisdictionis exercitium non raro venire solent: de dis membratione jurisdictionis dictae Abbatiae quoad loca & Ecclesias in alienis Diocesisbus Status Nostri Ecclesiastici existentia cum dilecto Filio nostro Federico Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Presbytero Cardinale Lante nuncupato moderno dicti Monasterii Abbate Commendatario egissemus, ipseque Federicus Cardinalis eo, quo pollet, zelo, prudentia & pietate, Nostra

assenfus esset voluntati: Auditis propterea Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Firmiano, & Montis alti, Reatino, & Spoletano Episcopis, intra quorum Diocesum fines plurima Loca & Ecclesias dicti Monasterii Abbatis jurisdictioni subiecta esse dignoscatur: Motu simili &c. Oppida, Loca, Terras, Ecclesias, Monasteria & Loca pia intra Archiepiscopatus Firmiani & Montis Alti, ac Reatini, & Spoletani Episcopatum Diocesum fines existentia & existentes, necnon unam Ecclesiam, quam in Assiensis Diocesi sub ejusdem Abbatis jurisdictione existere, tunc tantum in comperto erat: sub certis modo & forma tunc expressis per Apostolicas Nostras Literas incipien. *Dum universi* sub datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicae MDCCXLVI. Idibus Martii Pontificatus Nostri anno septimo, a praedicto Monasterio, illiusque pro tempore existentis Abbatis, seu perpetui Commendatarii jurisdictione, superioritate, potestate, & auctoritate in perpetuum dismembravimus, separavimus & sejunximus, eademque Oppida, Loca, Terras, Ecclesias, Monasteria & Loca pia, ut praefertur, dismembrata, separata, & sejuncta, singulis Firmianae, Montis Alti, Reatinae, Spoletanae & Assiensis Ecclesiarum Diocesisbus etiam perpetuo univimus, anneximus & incorporavimus, prout in dictis Literis plenius continetur.

Cum autem, postquam Literae praedictae jam editae erant, Nobis innotuisset praeter unam, ut praeferebatur, Ecclesiam dictae Assiensis Diocesis, in ipsa quoque Assiensis Civitate unum Monasterium Monialium sub Titulo Sanctorum Jacobi & Donati, intra vero Diocesis Asculanae fines plures partim in Ditione dicti Status Nostri, partim vero in Regio Neapolitano sitas Ecclesias ejusdem Abbatis jurisdictioni obnoxias reperiri. Et quamvis jam dudum, videlicet de anno ejusdem Domini MDCLXVI. quaedam Schedula per modum Concordiae inter Episcopum Asculanum, & dicti Monasterii Abbatem Commendatarium tunc existentes, pro extinctione litis inter eos jam tunc orta super exercitio jurisdictionis in ultimo dictis Ecclesiis, ut accepimus, inita & subscripra, ac successivè ab eorum respectivè Successoribus ratificata fuisset, quia tamen Concordia hujusmodi Apostolica caret confirmatione, nec in ea singulis casibus consulitur, & quandoque ab una, aut altera ex futurorum Episcopi, vel Abbatis parte in dubium revocari, vel ab ea resliri posset.

Nos qui pro his quoque Ecclesiis stabilem, & indeficientem regiminis & gubernii methodum assignare cupimus, iisdem Causis in Nostris Literis praedictis late enunciatis adducti, dictamque Concordiam, illiusque integrum tenorem praesentibus pro expresso habentes: Motu pari &c. Monasterium praedictum in dicta Civitate Assiensis, necnon Ecclesiam Abbatialem nuncupatam Sanctissimi Salvatoris extra mœnia Civitatis Asculanae dictae Asculanae Diocesis, & in infra scriptis Locis, Castris, & Villis ejusdem Asculanae Diocesis in parte Ditionis Status Nostri praedicti sitas Ecclesias, videlicet: Ecclesiam etiam Abbatialem nuncupatam Sancti Joannis in Salaria, cum ei annexis Sancti Petri de Rosara, & Sanctae Mariae ad Caprigliam nuncupat. ac ejusdem Sanctae Mariae Villae Funti Parochialibus, seu aliis Ecclesiis, necnon Oratorio publico ejusdem Beatae Mariae Virginis Lauretanae in eadem Villa Funti, necnon unam Sancti Stephani Loci Quinzani, cum Ecclesia ei annexa Assumptionis Beatae Mariae Virginis dicti loci, & aliam Beatae Mariae Virginis Villae Osoli, cum ei annexis Ecclesiis Sanctae Luciae Villae Bovecchie, & Sancti Joannis ad Saxum nuncupat., ac aliam Beatae Mariae Virginis inter Sylvas Villae Gaici, & aliam

Quia postea innotuit in Civitate Assiensis unum Monasterium, & intra fines Diocesis Asculanae plures Ecclesias sub Abbatis Farfensis jurisdictione reperiri.

Hinc ob eandem causam illud, & illas dismembrat ab ejus jurisdictione.

Sanctae

Per hanc dismembrationem Taxa dicti Monasterii non immutatur.

Sanctio poenalis.

Dat. Pontif. Anno VII. die 15. Martii 1747.

Pontifex enunciat causas primae dismembrationis jurisdictionis Abbatiae Farfensis a se factae.

1747.

1747.

Sanctæ Anatoliæ Villæ Pastini, ac aliam Sancti Sylvestri Villæ Rocchettæ cum filiali Oratorio Sanctæ Lucie dictæ Villæ, & aliam Sancti Petri Villæ Talleani, cum ei annexa Ecclesia Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis dicti loci, ac aliam Sancti Joannis Villæ Forcellæ, cum uno Sancti Andree Planarum nuncupat., & altero Sancti Antonii Oratoriis publicis ejusdem Villæ Forcellæ, & aliam Sanctissimæ Annunciationis Villæ Arli, cum Ecclesia ei annexa Sancti Petri ejusdem Villæ, ac aliam Sanctæ Justæ Villæ Justinianæ, & aliam Sanctorum Nicolai & Hilarii Villæ Rocchæ Casaregnanæ, ac aliam Sancti Stephani Villæ Martiæ, cum Sancta Maria Villæ Vallicellæ, & ejusdem Sanctæ Mariæ Villæ Vettuli, ac Beate Mariæ Virginis de Ponte nativo, ac Sanctæ Catharinæ Villæ Monestini, & Beate Mariæ Virginis Villæ Castiglionum, ac Sancti Sebastiani Villæ Casacagnani annexis, seu filialibus Ecclesiis, & aliam Sancti Flaviani Locci, seu Villæ Venaruptæ, ac aliam Sanctæ Lucie Locci, seu Villæ Capradossi, & aliam Sancti Salvatoris Villæ Cerreti, & aliam Beate Mariæ Virginis Castri Polesii, cum Oratorio Sancti Benedicti in Valle Ginestra, & aliam Sancti Gregorii Villæ Talvacchiæ, & aliam Sanctæ Mariæ Arcis Montis Calvi, & aliam Sancti Joannis Villæ Arolæ, cum ei annexa Ecclesia Beate Mariæ Villæ Pedis Cavæ, & Oratorio Publico Annunciationis ejusdem Beate Mariæ Virginis Villæ Turris, ac aliam S. Benedicti Vallis Aquarum cum Oratorio similiter publico Sanctæ Mariæ Gratiarum nuncupat. dictæ Vallis Aquarum, & aliam Sancti Joannis Baptistæ Aquæ Sanctæ, cum Oratorio Sancti Josephi Villæ Cagnani, ac aliam Beate Mariæ Virginis Villæ Farni, cum una Sancti Petri, & altera Sancti Gregorii Villæ Pleni Parochialibus Ecclesiis ei annexis, & Oratorio Sancti Cerbonii, seu Sanctæ Cerboniæ in Territorio Petralæ, & aliam Sancti Joannis Baptistæ Collagrati juxta fines Regni Neapolitani præfati cum Ecclesiis intra idem Regnum sitis ei annexis, & Oratorio Sanctæ Mariæ Villæ Franchæ, & reliquam Parochiales Ecclesias Sancti Laurentii Castri Trofei, antea, & usque nunc jurisdictioni primodicti Monasterii, illiusque pro tempore existentis Abbatis, aut perpetui Commendatarii obnoxium & obnoxias, ab ejusdem Monasterii, illiusque Abbatis, seu Commendatarii prædicti jurisdictione, superioritate, potestate & autoritate una cum ejus, & earum respectivè annexis, & Oratoriis prædictis, necnon aliisque dependentibus Ecclesiis, si quæ sint, præsentis tenore de novo in perpetuum dismembramus, separamus & sejungimus.

Et annexit uni, & alteri D. c. c. sibus in quibus sitæ sunt.

Salvæ jurisdictionem Abbatis in aliis Ecclesiis.

Illoque & illis sic dismembratis, separatis & sejungentis, dictum videlicet Monasterium Civitatis Assisensis prædictæ Assisensi; Ecclesias verò prædictas, cum earum respectivè annexis, & Oratoriis prædictis, aliisque dependentibus Ecclesiis, si quæ sint, Asculanæ respectivè Diocesis prædictis, etiam perpetuò unimus, annectimus & incorporamus. omnimodamque in illo, & illis jurisdictionem Ordinariam, quæ ipsi primò dicto Monasterio illiusque Abbati, seu Commendatario prædicto competeat, ad Assisensem & Asculanos Episcopos pro tempore existentes prædictos transferimus & respectivè tribuimus, concedimus & assignamus, ipsosque Venerabiles Fratres modernos Assisensem, & Asculanum Episcopos ex nunc plenarios in prædicti Abbatis, seu Commendatarii jurisdictione hujusmodi Successores fore & esse decernimus.

Quemadmodum verò in prædictis nostris Literis salvam & illasam, ut prius, remanere debere declaravimus Ordinariam jurisdictionem primodicti Monasterii, illiusque Abbatis, seu Commendatarii in Locis, Castris, & Ecclesiis intra proprium & particulare Territorium con-

sistentibus, & in aliis Locis & Ecclesiis, signanter in Ecclesiis aliis sitis in Diocesis nonnullis Episcopis Regni Neapolitani subiectis: Ita quoque pro præsentem dicti Monasterii, illiusque Abbatis seu Commendatarii jurisdictionem in aliis Ecclesiis intra fines dictæ Asculanæ Diocesis, sed in Locis temporalis Domini Regni prædicti sitis, præter tamen illas annexas dictæ Parochiali Ecclesiæ Sancti Joannis Baptistæ Collagrati, cum dicto Oratorio Sanctæ Mariæ Villæ Franchæ; salvam & illasam præservamus.

Præterea respectu collationum & provisionum dictarum Ecclesiarum etiam Parochialium per præsentem dismembratarum, & ut præfertur, incorporatarum, necnon Beneficiorum in eisdem Ecclesiis ac etiam illa dicti Monasterii Monialium Civitatis Assisensium, præfata, forsitan consistentium, & quarum, ac quorum provisio Abbati, seu Commendatario prædicto hæcenus spectavit; idem prorús quoad jus, formam, & modum ad illas & illa nominandi seu præsentandi, & illas, ac illa conferendi & providendi, quod in eisdem Literis pro aliis Ecclesiis, & Beneficiis per illas, ut præfertur, dismembratis, præscripsimus, etiam ipsius primodicti Monasterii Commendatarii fuerit prædictæ S. R. E. Cardinalis, servari etiam volumus & mandamus.

Demum in recognitionem dismembrationis dictarum Ecclesiarum intra fines Diocesis Asculanæ existentium per præsentem factæ, volumus quoque & statuimus, ut Ecclesiæ Asculanæ prædictæ Episcopus pro tempore existens, pro tempore etiam existenti primodicti Monasterii Abbati, seu Commendatario, aut illius Procuratori legitimo, libras viginti ceræ alba singulis annis offerre & præstare teneatur.

Quocirca memoratas nostras Literas, & præsentem Motus Nostri Schedulam cum omnibus, & singulis in eis contentis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, vel impugnari posse, sed eas, & præsentem, omninò ac semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, eisdemque Episcopis plenissimè suffragari, necnon ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate, & potestate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Scheda subscripta, seu Concordia prædicta, quatenus opus sit, ac omnibus illis, quæ in dictis Nostri Literis volumus non obstat, caterisque contrariis quibuscumque.

Fiat Motu proprio P.

ET cum absolute a censuris, ad effectum &c. Et quod Nostrarum Literarum prædictarum tenor, ac data habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis etiam gratis per viam de Curia, cum clausula perpetuò, & ad perpetuam rei memoriam, si, & quandoque videbitur, expediendis. Et de perpetuis dismembratione, separatione, sejunctione, unione, annexione, incorporatione, voluntate, decreto, aliisque præmissis, ut supra, in dictis literis latissimè extendendis. Volumus autem, per ea, quæ in præfatis statuimus, taxam primodicti Monasterii in Libris Camera Apostolicæ præfinitam nul-

Quoad conferendi Ecclesiis dismembratis & Beneficiis in eis sita idem præcipit quod in prima dismembratione.

Taxa Canonem si vendum in Episcopo Asculano.

Clausula præservata.

Fiat P.

latenus

latenus imminui. Volumus praterea, quod sola presentis Schedules Nostri Motus proprii signatura sufficiat, illique, ac illius quoque exemplis, seu transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Persona in Ecclesiastica dignitate constituta Sigillo munitis, tanta ubique fides adhibeatur in Judicio, & extra, quanta si sub Plumbo Nostro expedirentur, & originaliter exhiberentur, adhibenda esset, & adhiberi deberet, regula quamque contraria non obstant.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorum pridie Idus Augusti Anno Septimo.

Dat. Pontif. anno VII. die 12. Augusti 1747.

XXXIII. De Jurisdictione Episcopi Tusculani in Clerum, & Populum Territorii Abbatiae Cryptae Ferratae.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis studium in discutiendis negotiis Ecclesiasticis.

INTER multa onera cum Sacrosancti Apostolatus Officio debilibus humeris nostris imposita, ad evitandum, quantum in Nobis esset, inutilis Servi condemnationem, hoc plane connumerandum censuimus, ut non solum praesentia nostra assiduum operam impenderemus Congregationibus Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, in quibus Religionis negotia, aliaque graviora, pro Catholicae Ecclesiae regimine in dies occurrentia tractantur; Generali nimirum Congregationi Sacrorum Rituum, quoties praecipua capita Causarum Beatificationis Servorum Dei, aut Beatorum Canonizationis in ea expenduntur; sicut etiam Congregationi Sanctae Universalis Inquisitionis, quae per singulas hebdomadas coram Nobis habetur; saepe etiam illi, in qua de Propaganda Fidei rationibus agitur; atque alteri, quae preposita est executioni & interpretationi Decretorum Sacri Tridentini Concilii; ac demum praeter alias Congregationes in peculiaribus casibus deputatas, & coram Nobismetipsis coactas, Supremae Signaturae Gratiae, quam vocant, in qua inferiorum Tribunalium judicata, totaque administranda Justitiae ratio ad trutinam revocantur; Verum etiam, si quando graviores controversiae inter Ecclesiasticas potissimum personas orientur, ut eas ad iudicium Nostrium avocemus, easque, reseratis tum litium diuturnitatibus ac dispendiis, tum parvum querelis ac similitatibus, modo cum Auditorum Causarum Palatii nostri coram Nobis congregatorum, modo cum aliorum gravium, atque prudentum Virorum consilio, non sine proprio labore ac diligentia, multaque temporis, ut plurimum somno detracti, in discutiendis rationum momentis, evolvendisque domestica Bibliotheca nostra libris, impendio, definitionis nostrae Oraculo decideremus, penitusque de medio tolleremus.

Et in libris judicandis, & extinguentis.

Controversia jurisdictionalis inter Episcopum Tusculanum, & Abbatem Commendatarium Cryptae Ferratae.

Quod genus oneris a Nobis pro communi utilitate libenter susceptum, quum Nobis propositum sit, donec Omnipotenti Deo valetudinis nostrae vires servare placuerit, nullo pacto deponere; facile adducti sumus, ut exortam nuper litem & controversiam inter bonae memoriae Josephum hujus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Accoramboni nuncupatum, cujus ex hac vita migrationem superioribus diebus eluximus, tamquam Episcopum Tusculanum ex una, & dilectum Filium nostrum Joannem Antonium Tituli Sanctorum Silvestri & Martini in Montibus Presbyterum ipsius Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Guadagni nuncupatum, tamquam Monasterii, Abbatiae nuncupati, Sanctae

Mariae de Crypta Ferratae Ordinis Sancti Basilii, Abbatem Commendatarium ex altera, partibus, ad Nosmetipsos avocaremus; inappellabili iudicio Nostro definiendam ac terminandam. In qua controversia quum praedictus Josephus Episcopus Cardinalis contenderet praedicti Monasterii Territorium suae Tusculanae Diocesis portionem esse, proindeque se omnimodam suam Ordinariam Jurisdictionem in eo exercere posse; contra vero praefatus Joannes Antonius Cardinalis & Abbas Commendatarius defenderet; hujusmodi Territorium ab ipsa Tusculana Diocesi omnino separatam existere, seque illius Ordinarium esse, cum plena & quasi Episcopali Jurisdictione in Clerum & Populum, privative ad ipsum Episcopum Tusculanum; Nos omnibus mature libratibus, quae in copiosis juris & facti allegationibus, & monumentorum collectionibus tam ex una, quam ex altera parte oblatibus, deducta sunt, auditis quoque oretenus utriusque partis Defensorum & Advocatorum Informationibus, atque in consilium adhibitis duobus viris in Canonica facultate peritissimis, Dilecto scilicet Filio Magistro Ildephonso Clemente de Arostegui Cappellano Nostro & Causarum Palatii Apostolici Auditore, qui, edito volumine, cujus Titulus est: *Concordia Pastoralis*; eximium suae in hoc rerum genere scientiae specimen dedit; ac dilecto pariter Filio Magistro Clemente Argenvilliers Consistorialis Aulae nostrae Advocato, ac Praelato Domestico, & Auditore nostro; cujus etiam doctrinae in hac ipsa controversiarum specie plura monumenta extant in consultissimis disceptationibus multorum annorum decursu, dum in exercitio Fori magna cum laude versaretur, ab ipso editis; hisque coram Nobis die XIII. elapsi Februarii mensis accitis; ac diligenti cum iisdem tractatu habito, totam hujusmodi controversiam in hunc, qui sequitur, modum dirimere ac definire statuimus.

Quamvis autem, ut supra diximus, ipsius controversiae summa praecipue circa Territorium separatam, & jurisdictionis Ordinariae & quasi Episcopalis competentiam verteretur; quum tamen in ipsius discussione alii quidam articuli excitati fuerint, nimirum circa jurisdictionem Baronalem Abbatis Commendatarii in praefati Monasterii Territorio; circa ipsius Monasterii & Monachorum in eo degentium exemptionem passivam ab Ordinaria jurisdictione Episcopi Tusculani; ac demum circa curam animarum, quae in praefata Ecclesia Sanctae Mariae Cryptae Ferratae, & in ipsius Parochiae ambitu exercetur ab uno ex Monachis ipsius Monasterii: Nos ut omnia litium germina stirpitibus evelleremus, ac perpetuae pacis tranquillitatem firmiter stabili-remus, super his etiam mature deliberatione praehabita, opportunas declarationes & ordinationes futuris temporibus observandas, edere, & pronunciare statuimus.

Itaque, quod attinet ad primum, ad temporalem videlicet, seu Baronalem jurisdictionem Abbatis Commendatarii, quam Episcopus Tusculanus in suis allegationibus impugnabat, decrevimus, & pronunciamus, ipsum Episcopum in hoc non esse legitimum Contradictorem; ideoque Abbatem Commendatarium praedictum, hujusmodi oppositione nihil obstante, jure suo uti posse, si quod ipsi competit quoad praedictam temporalem & Baronalem jurisdictionem.

Ad secundum, nimirum quod spectat ad exemptionem passivam Monachorum & Monasterii Cryptae Ferratae ab Ordinaria jurisdictione Episcopi Tusculani, diximus & pronunciamus, hujusmodi exemptionem passivam praedictis Monachis & Monasterio competere, eisdemque illa gaudere debere, ad formam Privilegiorum eisdem, ut infra latius dicemus, ab Apostolica

Ad Pontificem advocatur, & ab eo definitur, cum consilio &c.

Quaedam incidentia controversiae capit.

i. De Jurisdictione Baronali Abbatis. Rejicitur contraria instantia Episcopi Tusculani.

II. Exemptio passiva Monasterii & Monachorum firmatur.